

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Milana Moravu v právnej veci navrhovateľky **Ing. M. F.**, rod. O., nar. X., bytom K., proti odporcovi **Obvodnému pozemkovému úradu Poprad**, Partizánska 690/87, za účasti Slovenského pozemkového fondu, so sídlom Búdková 36, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu Č.j. 2010/305/3147-RV zo dňa 16. decembra 2010, o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 6Sp/2/2011 - 19 zo dňa 15. marca 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 6Sp/2/2011 - 19 zo dňa 15. marca 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zrušil rozhodnutie odporcu zo dňa 16.12.2010 č. 2010/305/3147-RV podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/, § 250l ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a vrátil vec odporcovi na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z predloženého administratívneho spisu je nepochybné, že navrhovateľka písomným podaním zo dňa 22.12.2004 požiadala o navrátenie vlastníctva k pozemku. V tejto žiadosti doslovne uviedla: „Po zvážení využívam možnosť a horemenovaná posielam túto žiadosť ako jediná dedička po mojom nebohom otcovi J. O. Jedná sa o katastrálne územie S., parcela číslo X., druh pozemku: podľa pozemnoknižnej vložky č. X. kapustnica, výmera 718 m². Spoluvlastnícky podiel na tomto pozemku nebol, lebo mám originál darovacej zmluvy, ktorou starý otec môjho otca mu tento pozemok daroval ako svadobný dar. Listinu, ktorou pôda prešla na štát, nemám. Len na výpise pozemnoknižnej vložky č. X., v ktorých viacerých nehnuteľnostiach mal nebohý otec spoluvlastnícky podiel je poznámka konfiškované podľa dekrétu číslo 104/1945 Sb. n. SNR. Potrebné doklady predložím.“ Obvodný pozemkový úrad v Poprade následne vyzval navrhovateľku, aby predložila vyvlastňovacie rozhodnutia, na základe ktorých prešli nehnuteľnosti na štát alebo inú právnickú osobu, úmrtne listy, prípadne dedičské rozhodnutie pôvodných vlastníkov, rodné listy oprávnených osôb, doklady o štátnom občianstve oprávnených osôb, pozemnoknižné vložky a aktuálnu identifikáciu parciel, na ktoré si uplatňuje nároky, vyplnené čestné prehlásenie s vyznačením, či za vyvlastnené nehnuteľnosti bola poskytnutá finančná náhrada, resp. náhradný pozemok. Navrhovateľka v podaní zo dňa 23.8.2006 uviedla, že rozbehla vybavovanie dokladov podľa výzvy zo dňa 18.4.2005 a z jej ďalšieho podania z 20.10.2006 vyplýva, že predložila pozemnoknižné vložky a aktuálnu identifikáciu parciel, ktoré jej boli doručené Katastrálnym úradom v Poprade. Následne Obvodný pozemkový úrad v Poprade rozhodnutím zo dňa 5.3.2003 č.j. 686/508/2009/RV okrem iného rozhodol, že navrhovateľke ako oprávnenej osobe priznáva právo na náhradu za nehnuteľnosti v k.ú. S., pozemnoknižná vložka X., mpč. X., X., X., v pozemnoknižnej vložke č. X.,

mpč. X., X., a to v pozemnoknižnej vložke č. X. podiel 7/12 a v pozemnoknižnej vložke č. X. podiel v 1/6, pričom v odôvodnení tohto rozhodnutia správny orgán uviedol, že navrhovateľka si žiadosťou zo dňa 28.12.2004 uplatnila ako oprávnená osoba nárok po nebohom otcovi J. O. ako jediná dedička na Obvodnom pozemkovom úrade v Poprade na pozemky, ktoré boli pôvodne vedené v pozemnoknižnej vložke č. X. a X., k.ú. S., a ktoré boli skonfiškované jej otcovi, pôvodnému vlastníkovi J. O. Preto ak správny orgán v preskúvanom rozhodnutí zo dňa 16.12.2010 tvrdí, že navrhovateľka si reštitučný nárok vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným v pozemnoknižnej vložke č. X., k.ú. S. neuplatnila, jeho závery sú zmätočné a nesprávne. Rešpektovanie základných zásad správneho konania je primárnou povinnosťou správneho orgánu, pričom z vyššie uvedených skutočností je nepochybné, že správny orgán podľa týchto zásad nepostupoval, navyše sám vyzval po lehote 31.12.2004 navrhovateľku na odstránenie väd podania, neargumentoval vo svojom prvom rozhodnutí, že navrhovateľka nespĺnila podmienky § 5 ods. 1 a že v zákonom ustanovenej lehote zároveň nepreukázala skutočnosť podľa § 3 a dokonca v preskúvanom rozhodnutí uviedol, že splnila podmienky § 5 zákona č. 503/2003 Z.z. a akceptoval predloženie pozemnoknižných výpisov z vložiek č. X. a X., k.ú. S. po uplynutí prekluzívnej lehoty. Okrem toho súd považoval napadnuté rozhodnutie aj za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a nezrozumiteľnosť.

Z uvedených dôvodov preto súd podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ v spojení s ust. § 250l ods. 2 a § 250q od. 2 OSP napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec odporcovi na ďalšie konanie s tým, že pri novom rozhodnutí má vychádzať zo skutočností, že navrhovateľka si uplatnila reštitučný nárok aj vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným v pozemnoknižnej vložke č. X., k.ú. S. a rozhodnutie má vydať na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a náležite a presvedčivo odôvodnené.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože úspešná navrhovateľka si náhradu trov konania neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odporca odvolanie; namietal, že krajský súd v konaní preskúmaval nie rozhodnutie č.j 2010/305/3147 – RV zo dňa 16.12.2010, ale jeho predchádzajúce rozhodnutie č.j. 686/508/2009 RV z 5.3.2009, ktoré bolo krajským súdom právoplatne zrušené. Nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu, že si navrhovateľka uplatnila nárok aj na mpč. pôvodne vedených v PKV č. X. k.ú. S. a s týmto názorom odporcu sa stotožnil aj Slovenský pozemkový fond. Zo strany navrhovateľky nešlo o uplatnenie reštitučného nároku aj na mpč. pôvodne vedené v PKV č. X. k.ú. S., ale na poukázanie dôsledku odňatia podľa § 3 ods. 2 zákona, preto v tomto smere je názor krajského súdu nesprávny.

Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 OSP. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 OSP) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s ods. 2 OSP odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu odporcu nemožno priznať úspech. Rozhodol jednomyseľne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 15.02.2012 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Predmetom odvolacieho konania je rozsudok krajského súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie odporcu zo dňa 16.12.2010 č. 2010/305/3147-RV a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, a to z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ OSP, po tom, čo krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo

z nesprávneho právneho posúdenia veci a je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal, či odvolacie námietky odporcu sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Z administratívneho spisu odporcu vyplynulo, že navrhovateľka si podaním doručeným odporcovi dňa 28.12.2004, uplatnila ako oprávnená osoba právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam v katastrálnom území S. podľa zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov. V konaní bol sporný rozsah nehnuteľností, ktorých sa mal uplatnený reštitučný nárok týkať. Skutkový stav v tomto smere je podrobne popísaný v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu, preto naň odvolací súd v podrobnostiach odkazuje. Sporným zostalo, či krajský súd pri rozhodovaní o opravnom prostriedku proti neprávoplatnému rozhodnutiu odporcu zo dňa 16.12.2010 č. 2010/305/3147-RV mohol prihliadať aj na predchádzajúce rozhodnutie správneho orgánu vydané v tejto veci, ktoré krajský súd svojím predchádzajúcim rozhodnutím zrušil a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. Odvolací súd v tomto smere považoval postup krajského súdu za správny a zákonný, pretože predmetom súdneho konania nie je len preskúmanie samotného rozhodnutia odporcu, ale aj postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal, a to od momentu uplatnenia nároku.

Odvolací súd sa stotožňuje s právnym posúdením veci krajským súdom, ktoré vo svojom odôvodnení naozaj podrobne odôvodnil a na ktoré odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 OSP odkazuje a na zdôraznenie správnosti tohto rozhodnutia iba poukazuje na ustálenú judikatúru ústavného súdu, ktorý vo svojich nálezocho opakovane zdôrazňuje, že uplatnenie reštitučných predpisov má za cieľ obnoviť

oprávneným osobám ich pôvodné vlastnícke vzťahy, prípadne poskytnúť náhradný pozemok alebo finančnú náhradu, pričom je potrebné, aby orgány, ktoré rozhodujú o reštitučných nárokoch oprávnených osôb, pristupovali k interpretácii reštitučných zákonov s určitou veľkorysťou a nemalo by dochádzať k neústretovému formalistickému prístupu.

Preto pokiaľ správny orgán aj po uplynutí prekluzívnej lehoty na uplatnenie reštitučných nárokov podľa citovaného zákona umožnil navrhovateľke doplnenie jej pôvodného podania (dokonca ju na doplnenie sám vyzval) a pri svojom prvom rozhodnutí považoval za uplatnené nároky k pozemkom, ktoré boli pôvodne vedené v pozemnoknižnej vložke č. X. aj X., k.ú. S. a ktoré boli skonfiškované jej otcovi, pôvodnému vlastníkovi J. O., musí z tohto právneho posúdenia vychádzať aj pri novom rozhodnutí.

Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, bol vydaný na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, preto ho podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1, § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože úspešnej navrhovateľke v odvolacom konaní nevznikli žiadne trovy a odporca na ne nemá zákonný nárok.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

V Bratislave 15. februára 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková